

paa de Steder, hvor der var Tale om betydelige Fisketransporter. Den højtærede Minister svarede derpaa: Jeg kan ikke bestemt bekræfte det ærede Medlems Formodning, men det skulde glæde mig, om der kunde komme et forstandigt Resultat ud deraf. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister i Mellemtiden har haft den Glæde, og jeg vil gerne spørge, om der er gjort noget paa dette Punkt. Det ærede Medlem for Thistedkredsen (Munk-Poulsen) har haft Lejlighed til i indeværende Samling at beskæftige sig med denne Sag, og jeg vil gerne understøtte de Betragtninger, han gjorde gældende. Det forekommer mig, at man maatte kunne komme til det, den højtærede Minister i Fjor kaldte et forstandigt Resultat af disse Overvejelser. Jeg tør ikke sige, hvor Initiativet bør tages, men som Forholdet er nu, er det uheldigt. Fisketransporten, som er stigende, er umulig, upraktisk og alt for kostbar. Det maa kunne rettes, og kan Initiativet ikke blive taget fra anden Side, saa har jo den højtærede Minister det i sin Magt at tage Initiativet. Han har jo ved flere Lejligheder vist, at han ikke er bange for at tage et forstandigt Initiativ.

I Foraaret blev der til Landbrugsministeriet fra Fiskeriforeningen i Bogense indsendt Andragender om Statstilskud og Adgang til Laan til Oprettelse af en Sildeoliefabrik. Jeg vil gerne anbefale disse Andragender. Det er en kendt Sag, at Sildefiskeriet, ganske vist noget svingende, men dog som Helhed taget, i de sidste Aar har taget stærk Fart. Vore Færvande har paa mange Steder haft en Rigdom af Sild som ikke i lange Tider. Det har været saadan, at man ikke en Gang har kunnet faa dem afsat, men at de laa og blev fordærvede og kun kunde bruges til Gødning. Dertil egner de sig ogsaa fortrinligt, men inden man bruger dem til Gødning, kan man ved forskellige Behandlingsmaader presse Tran eller Olie ud af dem, som man vil, og der kan sikkert herpaa oparbejdes en ny Industri. Det har hidtil, saa vidt jeg ved, ikke været forsøgt her i Landet. Nu vil man forsøge det, og da der er Mulighed for, at man kan naa til et indtægtgivende Erhverv, forekommer det mig, at Staten bør have sin Opmærksomhed henvendt derpaa og yde det sin Hjælp. I Stats-Laanefondens Midler antager jeg, man maa kunne faa det fornødne Laan. — Stats-Laanefonden blev jo oprettet først og fremmest til Fremme af Erhvervslivet —, og endvidere bør Staten yde et Tilskud til

Forsøg med, hvilke Fabrikationsmetoder der er de bedste. Naar det er gjort, midlertidigt og begrænset, skal i øvrigt et saadant Foretagende kunne bære sig selv.

I Efteraaret 1908 fandt der Ekspropriation Sted til Dobbeltsporet paa Fyn. Det var ret betydelige Arealer, det drejede sig om, men siden er de eksproprierede Jorders Matrikler ikke blevet ændret, og de forhenværende Ejere af disse Jorder har i de siden da forløbne 6 Aar maattet betale Skat af dem. Det er selvfølgelig et urimeligt og meningsløst Forhold. Nu er det vel nok saadan, at naar Forholdet en Gang bliver ordnet — jeg ved ikke, hvor Ansvarret bør lægges for den utilgivelige Sendrægtighed, der har fundet Sted —, vil de i Mellemtiden ydede Beløb blive tilbagebetalt, men saa vidt jeg ved, vil der, efter Fortilfælde at dømme, ikke blive ydet Rente, og de paagældende forhenværende Lodsejere vil altsaa lide et Tab, som er ganske urimeligt, og som helst ikke bør være større end højst nødvendigt. Jeg henstiller derfor — jeg ved ikke, om det er i Ministeriet for offentlige Arbejder eller i Landbrugsministeriet, Fejlen ligger — til rette vedkommende at drage Omsorg for, at dette Forhold rettes med det første.

Endelig vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa en Sag, som særlig i det nordlige Jylland har vakt en Del Opmærksomhed. Der var for ikke længe siden en Generalforsamling i Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland, og ved denne Lejlighed blev det klart for Offentligheden, at dette store Pengeinstitut paa et ikke uvæsentligt Omraade i en Række af Aar har været administreret paa tværs af Foreningens Love. § 73 i Foreningens Statutter siger, at naar Bestyrelsesmedlemmer, Repræsentanter, derunder Repræsentantskabets Formand, Revisorer og Kontorpersonale foretager Rejser i Foreningens Anliggender, erholder de 6 Kr. i Diæter daglig foruden Rejsegodtgørelse. For allerede ikke saa faa Aar siden blev det i Foreningen krævet, at Bestyrelsesmedlemmerne skulde være til Disposition hele Aaret rundt, ikke alene i Terminsperioderne, og i den Anledning blev det paa et Repræsentantskabsmøde vedtaget at yde dem 6 Kr. om Dagen hele Aaret rundt, uden Hensyn til, om de rejste i Foreningens Anliggender eller ikke, og det har siden været Skik; men man forsømte ved samme Lejlighed, hvad man absolut ikke burde have forsømt, at faa Foreningens Love bragt i Overensstemmelse med den Praksis, som var indført ifølge Repræsentantskabets